

have tillige paa de slyenste Hartkornbesidderes Vegne troet, at turde tilbyde at godtgjøre Staten den største Deel af den Indtægt, den har af Bommene, indtil Bomintraderne i det Hele kunne undværes, og jeg haaber saaledes, at Thinget ikke vil modsætte sig, at denne Sag bliver taget under Behandling.

Da ingen Flere begjærede Ordet, sattes det under Afstemning, om Lovforslaget maatte nyde Fremme, hvilket vedtoges med 49 Stemmer mod 3.

Efter Dagsordenen gif man derpaa over til Fortsættelse af 3die Behandling af Lovforslag om Ægteffabs Indgaaelse udenfor de anerkjendte Troessamfund m. v.

Barfod: Ved 3die Behandling af nærværende Sag, og da der nu er Tale om den endelige Afstemning, om Loven skal vedtages af nærværende Thing eller ikke, skulde jeg for mit Vedkommende meget gjerne have givet Afkald paa Ordet, og det saameget hellere efter den halve Opfordring, som i saa Henseende i Gaarsmødet udgif fra den høitærede Cultusminister, hvis det ikke havde været Tilfældet, at jeg under 2den Behandling af nærværende Sag ved en Række af Tilfældigheder, ved idelige Afslutninger blev forhindret fra at tage Ordet om de væsentligste, de vigtigste Paragrapher i Loven. Jeg skal imidlertid i dette Øieblik dog ikke indlade mig paa at omtale Loven i dens Heelhed, jeg skal ikke angribe nærværende Lov — det er en Ting, som jeg vil overlade til Troessfrihedens Sjender i Almindelighed, hvis der skulde være saadanne Tilfælde — jeg skal heller ikke indlade mig paa at forsvare Loven — det er Noget, jeg maa overlade til Lovens Forfattere, til dens Fædre og Bærger, til hvilke jeg ikke kan henregne mig selv, og jeg vilde dog ikke kunne forsvare Loven tilfredsstillende for dem; Grunden, hvorfor jeg har forlangt Ordet, er da et aldeles personligt Hensyn, det er for, at min Afstemning ikke skal være en Gaade, baade i Salen og uden for Salen. Naar jeg nemlig stemmer Ja for nærværende Lov, og stemmer Ja for den efter megen Kamp med mig selv, (Grundtvig: Godt!), og efter meget omhyggeligt og alvorligt at have overveiet For-

holdet, saa betyder dette jo paa ingen Maade, at jeg anseer Loven enten for at være god eller for at være tilfredsstillende; jeg er meget langt fra at ansee den for endog kun nogenlunde tilfredsstillende, og naar jeg ikke kan ansee den for det, kan jeg naturligtvis heller ikke ansee den for god. I mit Ja ligger der derfor kun den Betydning, at jeg anerkjender, at der ved denne Lov er givet nogle Individder noget af den Frihed, som Grundloven berettiger dem til, og som de ikke alene ere berettigede til ifølge Danmarks Niges Grundlov, men ifølge en fornødtig Nødvendighed og ifølge Christendommens Bud og Fordringer; da der altsaa gives nogen god og nyttig og nødvendig Frihed til nogle Individder, saa vil jeg ikke ved min Stemme bidrage til at forhale eller forholde dem en saadan Frihed. Derfor stemmer jeg for Loven, det er Betydningen af min Stemme, og tillige lægger jeg i min Stemme den Betydning, at, uagtet Folketirken, den Kirke, jeg selv tilhører, ingen Frihed faaer ved nærværende Lov, og altsaa kommer til at staa i en uheldig Stilling ligeoverfor dem, der faae denne Frihed, bliver i Kampen imod dem at betragte som bagbunden, saa har jeg den Overbeviisning, den Forvisning om den lutheriske Kirke, at der i den er saamegen Sandhed, at den selv med bundne Arme vil kunne bestaae Kampen mod de Samfund, hvem Friheden indrømmes, men jeg stemmer da ogsaa i den Overbeviisning, at den Frihed, som her indrømmes, vistnok kun er et Hanesfjed frem til Friheden, men det er et Hanesfjed, det er en Begyndelse, og godt begyndt, pleier man at sige, er halv fuldendt. Hvad der laae bag ved og var nødvendigt, for denne Lov fremkom, og vil være dobbelt nødvendigt, hvis den bliver vedtagen, det vil komme, og derom er jeg saa overbevist, at jeg paa ingen Maade kan tvivle om, at den Hædersmand, som har sat nærværende Lov i Bevægelse ved det af ham indbragte Lovforslag — der, for at jeg skal gjen tage en Vittring, som tidligere er falden, indeholder den fulde Sandhed, medens her kun er en Deel af Sandheden, — og som vistnok nu tæller de 7 Gange 9 Aar, naar han skulde opleve Støvet's Aar, 7 Gange 10, saa vil see sin Lov blive til Virkelighed.